

Sygn. akt III AUa 662/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Rodak

Sędziowie: SSA Beata Michalska (spr.)

del. SSO Karol Kotyński

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Matusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 marca 2018 r. w Ł.

sprawy L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji L. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 15 marca 2017 r. sygn. akt VIII U 2313/16

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 662/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z 15 marca 2017r., w sprawie o sygn. akt VIII U 2313/16 oddalił odwołanie L. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 1 sierpnia 2016r. , przyznającej mu emeryturę od 1 czerwca 2016r. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t.: Dz.U. z (...), poz. 1383).

Rozstrzygnięcie zapadło po następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

L. K., ur. (...), decyzją z 16 czerwca 2016r. otrzymał przeliczenie emerytury wcześniejszej od 1 czerwca 2016r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek o doliczenie do stażu okresu składkowego. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wybrana została przeciętna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu. Podstawa wymiaru po waloryzacji wyniosła od 1 marca 2015r. - (...).17 zł. i od 1 marca 2016r. - (...).04 zł. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił 521 miesięcy okresów składkowych i 2 miesiące okresów nieskładkowych. Do stażu pracy doliczono okres zatrudnienia od 17 kwietnia 2001r. do 31 marca 2005r.

Zaskarżoną decyzją z 1 sierpnia 2016r. ZUS po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego z dnia 29 czerwca 2016r. przyznał mu emeryturę od 1 czerwca 2016r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z poprzedniej decyzji przyjęty do obliczenia emerytury wynosi 123,90. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 123,90% przez kwotę bazową 1540,20 zł wynosi

1908,31 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy składkowe w ilości: 43 lata, 5 miesięcy i 15 dni (521 miesięcy) oraz okresy nieskładkowe w ilości: 2 miesiące tj. (2 miesiące) oraz uzupełniające: 4 miesiące i 9 dni tj. (4 miesiące). Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% (...),62 = 818,07$ zł; $(521 \times 1,3\%) (...),36 = 1854,26$ zł; $(2 \times 0,7\%) (...),36 = 3,94$ zł., 2676, 27 zł. Do emerytury przysługuje: - ekwiwalent za deputat węglowy kolejowy miesięcznie w kwocie od 1 czerwca 2016r. – 120, 77 zł. i dodatek pielęgnacyjny w kwocie 208, 67 zł.

W dniu 29 czerwca 2016r. wnioskodawca złożył jednocześnie wniosek o ponowne przeliczenie emerytury, na które ZUS odpowiedział decyzją z dnia 26.09.2016r. odmawiając ubezpieczonemu ponownego obliczenia emerytury. W uzasadnieniu ZUS wskazał, iż zgodnie z art. 110 w/w ustawy wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego, przypadającą w całości lub części po przyznaniu świadczenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust.1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty, lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi 130% . Ponieważ wskaźnik wyliczony z wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie świadczenia z uwzględnieniem zarobków przypadających w całości lub w części po nabyciu prawa do świadczenia wynosi 19,99% i jest niższy od dotychczas obowiązującego tj. 123,90%, natomiast wskaźnik wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia z uwzględnieniem zarobków przypadających w całości lub w części po nabyciu prawa do świadczenia wynosi 123, 90% i jest równy od dotychczas obowiązującego tj. 123,90% - brak podstaw prawnych do przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej.

Sąd Okręgowy wskazał, że stan faktyczny w sprawie niniejszej nie budzi wątpliwości, bowiem lata pracy w gospodarstwie rolnym ubezpieczonego, o których zaliczenie wnioskował ubezpieczony, zostały zaliczone przez ZUS do wyliczenia emerytury ubezpieczonego. Nadto ZUS przyjął najbardziej korzystną wersję obliczenia emerytury , gdyż wskaźnik z 10 kolejnych lat wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym został złożony wniosek z uwzględnieniem zarobków po nabyciu prawa do świadczenia wynosi 19,99% i jest niższy od obowiązującego 123,90% , a wskaźnik z 20 lat wybranych z całego okresu wynosi 123,90%.

W uzasadnieniu stanu prawnego przywołano m.in. art. 15 ust. 1, 4 i 6 oraz art. 16 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz.1383) oraz § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Zdaniem Sądu I instancji, organ rentowy przy wyliczaniu emerytury nie popełnił błędu i działał na korzyść ubezpieczonego, wybierając najbardziej korzystną podstawę do wyliczenia emerytury. Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem w/w wynagrodzeń. Dlatego też odwołanie ubezpieczonego w tym zakresie nie podlega uwzględnieniu.

W rezultacie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ §1 i §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją w całości, odwołujący , zarzucając temu orzeczeniu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego polegającego na niezastosowaniu reguł wynikających z art. 110 i art. 111 ustawy o e.r.f.u.s. i odmowie ponownego przeliczenia emerytury;

- naruszenie przepisów prawa procesowego tj.: art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niewzięcie pod uwagę ustaleń wynikających z decyzji ZUS z 30 października 2007 r. , w której określony został wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 128,39 % a także uznanie, iż organ emerytalny zaliczył odwołującemu się okres pracy w gospodarstwie rolnym podczas, gdy z decyzji ZUS nie wynika, aby zaliczony został okres uzupełniający w wymiarze 4 miesięcy i 9 dni.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez ponowne przeliczenie świadczenia emerytalnego lub uchylenie wyroku w całości lub w części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W ocenie skarżącego, jedyną prawidłową podstawą faktyczną i prawną, która powinna być wzięta pod uwagę tak przez organ emerytalny, jak i przez Sąd Okręgowy powinny być dane zawarte w decyzji ZUS z dnia 30 października 2007 r, gdzie prawidłowo ustalono (...) na 128,39 % i prawidłowo ustalono, że do emerytury przysługuje część składkowa świadczenia rolniczego za okres pracy w gospodarstwie rolnym. Na szczególną krytykę zasługuje sposób uzasadniania wyroku przez Sąd Okręgowy, polegający na bezrefleksyjnym powtarzaniu, cytowaniu uregulowań ustawowych, bez żadnej próby dokonania fachowej subsumpcji, do czego Sąd orzekający jest zobowiązany przepisami procedury cywilnej.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawcy nie jest zasadna, aczkolwiek poszczególne zarzuty odnoszące się do wadliwości uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego nie są pozbawione racji, to nie mogą one jednak skutkować zmianą bądź uchyleniem zaskarżonego wyroku, który ostatecznie, mimo braków i błędów w treści jego uzasadnienia, odpowiada prawu .

Z uwagi na dostrzeżone braki i błędy w ustalonym przez Sąd Okręgowy stanie faktycznym należy wskazać , że wnioskodawca (ur. (...)) po raz pierwszy nabył prawo do emerytury w niższym wieku na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z 25 marca 1997r. w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz.U. Nr 29, poz. 159) po ukończeniu 56 lat decyzją ZUS z 4 czerwca 1997r. począwszy od 1 czerwca 1997r. (E. 90). Świadczenie to zostało wstrzymane w 2001r. w związku z nabyciem przez wnioskodawcę od 22 maja 2001r. prawa do emerytury kolejowej. Na mocy decyzji z 31 lipca 2001r. ustalono wysokość emerytury z uwzględnieniem 39 lat i 6 miesięcy okresów składkowych, 2 miesięcy okresów nieskładkowych i 4 miesięcy okresów uzupełniających, wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru ((...)) wyliczonym na 120,10% i kwota bazową 936,05 zł. (decyzja na k.8 akt ZUS). Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 26 marca 2003r., w sprawie III AUa 736/02, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 26 marca 2002r., (...) i ww. decyzję ZUS oraz przyjął do ustalenia wysokości emerytury kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę, tj. 16 maja 2001r. (wyrok z uzasadnieniem –k.11-14 akt ZUS). W konsekwencji tego wyroku organ rentowy decyzją z 27 maja 2003r. przeliczył wnioskodawcy emeryturę od 22 maja 2001r. z uwzględnieniem kwoty bazowej w wysokości 1540,20 zł. (decyzja na k.47 akt ZUS). Kolejną decyzją z 31 stycznia 2006r. organ rentowy przeliczył wnioskodawcy emeryturę z uwzględnieniem nowych dokumentów płacowych i ustalił (...) w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu na 123,90% (lata 1973-1988,1990-1991, 1993-1994). Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 6 września 2007r. , w sprawie III AUa 1254/06, oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 19 czerwca 2006r., IX U 533/06 oddalającego odwołanie od ww. decyzji. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny podkreślił, że zastosowana do wyliczenia świadczenia kwota bazowa na 1540,20 zł. jest prawidłowa, ponieważ jest to kwota określona w Komunikacie Prezesa GUS z 11 maja 2000r. w sprawie kwoty bazowej w pierwszym kwartale 2000r., jako kwota obowiązująca w roku poprzedzającym termin waloryzacji w rozumieniu art.19 ustawy o e.r.f.u.s. Z tego względu nie ma możliwości zastosowania kwoty bazowej w żądanej przez wnioskodawcę kwocie 1683, 27 zł. obowiązującej w pierwszym kwartale 2001r. (decyzja-k.87, wyrok z uzasadnieniem –k.108-111 akt ZUS). Kolejną decyzją z 30 października 2007r. przeliczono wnioskodawcy emeryturę wcześniejszą (z 1997r.) z uwzględnieniem nowych dokumentów płacowych i ustalono (...) na 128,39% na podstawie wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat : 1977- 1986 wybranych z ostatnich 20 lat przez datą złożenia wniosku o świadczenie (a więc z lat 1977-1996) z uwzględnieniem kwoty bazowej przyjętej do obliczenia emerytury wcześniejszej - 936,05 zł. , która jednak okazała się mniej korzystna od emerytury kolejowej. Wyrokiem z 20 kwietnia 2009r., w sprawie III AUa 780/08, Sąd Apelacyjny

Łodzi oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 8 kwietnia 2008r., w sprawie IXU 232/08, oddalającego jego odwołanie od ww. decyzji. W uzasadnieniu wyroku podkreślono, że nie jest możliwe połączenie, jak domaga się wnioskodawca, wskaźnika 128,39% wyliczonego z kolejnych 10 lat w ostatnim 20-leciu przed datą złożenia wniosku o emeryturę wcześniejszą w 1997r. z kwotą bazową 1540,20 zł. obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę kolejową w maju 2001r. (decyzja –k.125, wyrok z uzasadnieniem-k.143-145 akt ZUS). Zaskarżona decyzja z 1 sierpnia 2016r., wydana na skutek wniosku o emeryturę po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego bez załączenia nowych dokumentów płacowych, została obliczona zgodnie z art.53 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t.: Dz.U. z 2017r., poz.1383), zgodnie z którym emerytura wynosi: 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych, 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych - z uwzględnieniem art. 55. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy. Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Z uwzględnieniem powołanych przepisów podstawę wymiaru obliczono przez pomnożenie (...) 123,90% przez kwotę bazową 1540,20 zł. w następujący sposób: 24% (...)62 = 818, 07 zł; (521 m-cy okresów składkowych x 1,3%) (...),36 = 1854,26 zł; (2 m-ce okresów nieskładkowych x 0,7%) (...),36 = 3,94 zł., co dało kwotę 2676, 27 zł. Do emerytury przysługuje: - ekwiwalent za deputat węglowy kolejowy miesięcznie w kwocie od 1 czerwca 2016r. – 120, 77 zł. i dodatek pielęgnacyjny w kwocie 208, 67 zł. Odnośnie ustalonego (...) na 123,90%, podniesione przez skarżącego zarzuty były już przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z 8 kwietnia 2008r., w sprawie IXU 232/08, gdzie podkreślono, że nie jest możliwe połączenie, jak domaga się wnioskodawca, wskaźnika 128,39% wyliczonego z kolejnych 10 lat w ostatnim 20-leciu przed datą złożenia wniosku o emeryturę wcześniejszą w 1997r. z kwotą bazową 1540,20 zł. obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę kolejową w maju 2001r. Zgodnie z art.15 ust.1 ustawy o e.r.f.u.s., podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Wniosek o emeryturę złożono w 2016r., ostatnie 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę to lata 1996-2015, co uniemożliwia wyliczenie (...) z lat 1977-1986, jako wybiegających poza ten okres. Natomiast emerytura wcześniejsza wyliczona decyzją z 30 października 2007r. z zastosowaniem (...) 128,39% okazała się mniej korzystna od emerytury nabytej w 2001r. i wyniosła 1415,68 zł. (emerytura z 2001r. – 1717,69 zł.). Dlatego najkorzystniejszy pozostaje (...) przyjęty w zaskarżonej decyzji obliczony w myśl art.15 ust.6, zgodnie z którym na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, tj. (...) na 123,90% z lat 1973-1988,1990-1991, 1993-1994. Przy tym apelujący nie wskazuje innych 20 lat, które byłyby bardziej korzystne i dawały wyższy (...). Chybiony jest też zarzut zastosowania kwoty bazowej 1540,20 zł. Zgodnie z cyt. wyżej art.53 ust.3, emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Innymi słowy, w przypadku osoby, która miała wcześniej ustalone prawo do emerytury (tak jak wnioskodawca), podstawę wymiaru nowego świadczenia (emerytury przyznanej od 1 czerwca 2016r.) stanowi podstawa wymiaru wcześniejszej emerytury - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do tego świadczenia, a emeryturę tę oblicza się z uwzględnieniem ściśle określonej kwoty bazowej, tj. tej którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru. Poza sporem jest w sprawie, że ostateczną decyzją z 27 maja 2003r. w wykonaniu prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 26 marca 2003r., w sprawie III AUa 736/02, przeliczono wnioskodawcy emeryturę od 22 maja 2001r. z uwzględnieniem kwoty bazowej w wysokości 1540,20 zł. Wysokość tej kwoty była też przedmiotem oceny i rozstrzygnięcia w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 6 września 2007r., w sprawie III AUa 1254/06 z

wyjaśnieniem, że jest to kwota określona w Komunikacie Prezesa GUS z 11 maja 2000r. w sprawie kwoty bazowej w pierwszym kwartale 2000r., jako kwota obowiązująca w kwartale poprzedzającym termin waloryzacji w rozumieniu art.19 ustawy o e.r.f.u.s. w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2004r. (por. uzasadnienie wyroku na k.111 akt ZUS), jak też została wyjaśniona w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego z 20 kwietnia 2009r. , III AUa 780/08. Sąd nie ma podstaw prawnych do zastosowania innej kwoty bazowej niż ta, którą ostatnio przyjęto do obliczenia emerytury nabytej w 2001r.

Chybiony jest też zarzut nieuwzględnienia do wysokości świadczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze 4 miesięcy przypadających w 1957r. Zgodnie bowiem z art.56 ust.1 ustawy o e.r.f.u.s. , osobie, której przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględniono okresy pracy w gospodarstwie rolnym określone w art. 10, oblicza się wysokość przysługującego świadczenia jako część świadczenia obliczonego w myśl art. 53, z uwzględnieniem okresów pracy w gospodarstwie rolnym, proporcjonalnie do udziału okresów składkowych i nieskładkowych w okresie stanowiącym sumę okresów składkowych, nieskładkowych i uwzględnionych okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Przy czym w myśl art.56 ust.3, świadczenie, którego wysokość ustalono w myśl ust. 1 lub 2, zwiększa się o kwotę odpowiadającą części składkowej emerytury ustalonej według zasad wymiaru określonych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, z uwzględnieniem całego udowodnionego okresu pracy w gospodarstwie rolnym, z tym że okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym - bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu - po ukończeniu 16 roku życia, przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r., uwzględnia się, jeżeli przypadają nie wcześniej niż 25 lat przed ustaleniem prawa do emerytury. W niniejszej sprawie wnioskodawca domaga się uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia w 1957r. do emerytury, do której prawo ustalono od 1 czerwca 2016r. A zatem wskazany w art.56 ust.3 ustawy okres 25 lat liczonych przed ustaleniem prawa do emerytury upływa w 1991r. Innymi słowy, nie ma podstaw prawnych do zwiększenia wysokości emerytury z uwzględnieniem udowodnionego okresu pracy w gospodarstwie rolnym przed dniem 1 lipca 1977 r., ponieważ przypada on wcześniej niż w okresie wskazanym przez ustawodawcę – tj. w ostatnich 25 latach przed ustaleniem prawa do emerytury (1991-2016), co pozostaje w sprzeczności z treścią cyt. art. 56 ust.3.

W rezultacie chybione są też zarzuty naruszenia prawa materialnego art.110 i art. 111 ustawy o e.r.f.u.s. Przy tym należy zwrócić uwagę , że przedmiotem odwołania była decyzja z 1 sierpnia 2016r. o przyznaniu emerytury, natomiast powołane przepisy prawa materialnego odnoszą się do zasad ponownego obliczenia świadczenia, czego dotyczy inna decyzja wydana po wniesieniu odwołania w niniejszej sprawie – z 26 września 2016r .

Wobec powyższego należało uznać, że w rezultacie zaskarżony wyrok Sądu I instancji, a także poprzedzająca go decyzja organu rentowego odpowiadają prawu, a apelacja odwołującego się, jako pozbawiona uzasadnionych podstaw, podlegała oddaleniu na podstawie art.385 k.p.c.